

متن پرسش

سلام استاد عزیز: اینکه عرفا به جایی میرسن که خودشونو از همه ی مردم گناهکار تر میبینن یعنی چی؟ یعنی چه طور میشه که یه عارفی که حتی یه مکروه هم انجام نمیده خودشو از آدمکش ها و جانی ها هم گناهکار تر میدونه؟ اگه میشه منو متوجه این عالم کنید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: امام صادق «علیه السلام» می فرمایند: «وَجُودُكَ دَنْبٌ لَا يُقَاسُ بِهِ دَنْبٌ» (الوافی، ج ۱، ص ۱۰۳). وجود تو گناهی است که هیچ گناهی با آن مقایسه نمی شود. در این رابطه حتی نظر به وجود خود را در محضر حق گناه احساس می کنند. موفق باشید